

Злоческа миренъ! Секога ся боехъ да не бы лошыйтъ Срѣтко да го посѣче.

УЧИТЕЛКА.

Облагамъ ся, господжицы, че не ще да има между васъ нито една, която да ся не радва че убихъ Срѣтка.

МАРІЯ.

Колкото за мене, азъ съмъ твърдъ благодарна; защото ако не бѣше умрѣлъ, той щеше секога да дири срѣдство за да поврѣди брата си.

ЕЛЕНА.

Срѣтко, че бѣше толко лошъ, не бѣше негова грѣшка, но на баща му и на майкѣ му: защото тѣ го бѣхъ въспитали тѣй злѣ.

УЧИТЕЛКА.

Право имате, драга, струва ми ся, че ако да бѣхъ была азъ на вѣлшебницѣтъ на мѣстото, щехъ строго да накажъ тази несмисленъ майкѣ, която, за да го смири, му даваше благины. Но, чеда мои, трѣбва да направимъ едно заключеніе. Вый сички обычате Злоческа, а Срѣтка мързите. Добрѣ, въобразете си, че сичкитѣ хора сѣ сѣщо като васъ; тѣ обычатъ добритѣ, и ся наскърбяватъ когато имъ ся случи нѣкое зло. Ако ся догоди нѣкое нещастіе на нѣкой честенъ чловѣкъ цѣлъ свѣтъ бива наскърбенъ, на особно и тѣзи, които го непознаватъ. Помнете добрѣ, чеда мои, че фамиліата и богатството не сѣ, които ще вы направѣтъ да вы обычатъ и почитатъ хората, но вапшѣтъ качества. Защо ви е да сте богати, ако крѣете парѣтъ си, и ако оставяте сиромаситѣ да мрѣтъ отъ